

kunne staffe den fornødne Dækning for Havnen uden at bygge den Bølgebræder, som gaar fra Nordvest til Sydøst omtrent udenfor Swanemøllebugten, og der vil være tilstrækkelig Dækning mod de Vinde, der kunne skade, og jeg tror, at man samtidig tillader, at Is og Strøm kunne vedblive at gaa den Vej, de nu have, og ikke tvinges ind i Kroneløbet, hvor Isen strues op og Strømmen generer Seiladser. Saa har man i det andet Thing sat en Bestemmelse ind om, at en Godsstation, saaledes som den er tænkt efter Regjeringsforslaget, bør og kan bortfalde; der er et Punkt, som jeg maa udtale mig bestemt imod. Jeg tror, at Regjeringen har taget paa dette Spørgsmaal saa hensynsfuldt og blødt og let som muligt for at staffe det Gode, som denne Station vil være for en stor Del af Byen, at der er al Grund til at støtte den. Jeg tror selv, at Frihavnen, saaledes som den høitærede Minister ogsaa i det andet Thing har udtalt, nødvendigvis maa kræve en saadan Station som Rangsstation, og jeg tror, at idet den kræver denne af Hensyn til Frihavnen, er det urimeligt ikke at tage imod det Gode, den kan give det omliggende Strøg. Det er givet, at vi faae en ganske betydelig Jernbanetrafik paa Frihavnen, mere end man for Dieblirket tror, men i hvert Fald saa stor, at den er nødt til at have sine Rangsretablissementer og vil have en daglig Drift frem og tilbage af Jernbanetog, og naar man har det, vil man absolut benytte det til Gode for det Strøg af Byen, som ligger udenfor Frihavnen. Det vil saa at sige ikke forøge Udgiften, men forøge Indtægten og være et Gode for denne Del af Byen. En videre Drøftelse af Sagen vil jeg ikke komme ind paa, skøndt der er forskellige Punkter, jeg kunde have lyst til at opholde mig ved. Jeg vil dog blot endnu berøre et Punkt, det er, at Regjeringens Forslag gaar ud paa at bringe Forbindelse mellem Nordhavnen og den nuværende Toldbod ved et Spor gennem Kastellet. Jeg tror, at den Fordel ved den Beliggenhed, man er kommen til for Frihavnen, er den, at den ligger nær ved Toldboden, og jeg tror, at om ogsaa man ved denne Frihavn faar en ny og større Transittrafik, som knyttes til Frihavnen, ville vi vedblive at beholde en udenlandsk Trafik, som væsentlig er baseret paa Forbrug i Indlandet, og den vil vedblive at søge hen til Toldboden. Jeg tror, at man meget maa ønske, at de Skibe, som af den Grund søge til Toldboden, ville kunne faae deres Varer paa en nem Maade i Forbindelse med de udenlandske Skibe, som søge til Frihavnen, og jeg kunde ønske, at det blev undersøgt, om ikke en mere direkte Forbin-

delse mellem den foreslaede Frihavn og Toldterrainet kunde staffles tilveie, saaledes at Varer, der passere fra Toldboden til Frihavnen, ikke derved kom ind paa Toldterritorium. Jeg tror selv, at det vil kunne gøres, og jeg tror, at det kan gøres samtidig med, at man som Regjeringen — hvad jeg meget anerkjender — holder sin Haand over de Vystanlæg, vi nu have i Vangelinie og Kastelskafktionerne. Med disse Ord vil jeg for mit Vedkommende anbefale, at dette Lovforslag fremmes i det Hele og Store paa det Grundlag, som det har faaet fra Regjeringens Side, idet jeg forbeholder mig under Sagens videre Gang at komme ind paa adskillige Ting, som jeg nu vil afholde mig fra at omtale.

Scharling: Det kan ikke undre, om der ikke er nogen særdeles Tilbøjelighed til at tage Ordet i denne Sag, naar den er kommen saa sent til Behandling, at det omtrent kan betragtes som afgjort, at der vanskeligt vil kunne komme Noget ud af det i denne Samling, og naar der tilmed i Dag er indbragt et Forslag, som sigter til at styde hele Forhandlingen over til et helt andet Forum. Jeg skal under disse Omstændigheder heller ikke opholde mig ret længe ved det foreliggende Lovforslag saa meget mere, som jeg andetsteds har havt Velighed til at udtale mig om den store Betydning, som jeg tillægger dette Forslag om Anlæg af en Frihavn ved København. Efter min Formening er det det eneste Træk, som der fra Danmarks Side er at gjøre overfor den os truende Nordøstersøkanal. Om dette Træk vil være i Stand til at afbøde de vistnok ret sølelige Følger, som denne Kanal vil faae for den danske Handel og derigjennem for Danmark i det Hele, er det naturligvis overordentlig vanskeligt at udtale nogen begrundet Mening om, men jeg kan ikke se rettere, end at det er det Gæste, vi kunne gjøre, og at vi derfor bør gjøre det, da det i hvert Tilfælde finansielt er af saa ringe Betydning, at vi bør gjøre et Forsøg, selv om Udgiften til at naa det tilsigtede Maal ikke naas derved. Jeg siger, det er i finansielt Henseende af saa liten Betydning, fordi jeg gaar ud fra, at en betydelig Del af disse Beløb, som der er Tale om ved dette Lovforslag, under alle Omstændigheder vil blive udgivet i tilsvarende Mængde. Meget af det, der foreslaas, er jo i Virkeligheden kun Udvidelser og Forbedringer af Havnen, Opførelse af Pakhuse og Tilveiebringelsen af forøget Bøværtsplads, Utsammen Anlæg, man dog utvivlsomt i Tidens Løb, lidt før eller lidt senere vil gaa til, hvad enten vi komme til